

Algemeen
Surinaams Islamitisch Maandblad

DE WAARHEID
AL-HAQ

VIJFDE JAARGANG

Opgericht 16 okt. 1971

Redactie by

Geïmprimeerd door
MR. BAHARAT AHMAD ALI
Wijkgebouw 1, tel. 10994
Paramaribo-P.O.B. 1759
SURIJANE

Redactieadres

B.A. CHAPORANIAN, A. HANWICH
MAYLATA G.A. BARRÉ, H.A.
MAGLAMA AL-RABI'S LADCOB,
J.M. GRACMAN M.A. CURELL
& NATAPRAWIRA, AL-RABI
& AHMAD ALI, MIRA & SEPPORIAN
& ATAKILLAN

Directieadres

CHAPORANIAN, B.A. KESABANTJ

Redactie

A. HANWOOD

Redactieadres

MEYR. M. AHMADALI, MIRA, AJOEN

Verleend

PROF. DR. A. ALI
PROF. DR. M.H. KARIMAT ALI
DR. K. CHAPORANIAN
DR. M. ATAKILLAN

Verleend

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het
inhoud van het maandblad. Het maandblad is
gepubliceerd door de uitgeverij
de afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het
inhoud van het maandblad.

ABONNEMENTEN

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het
inhoud van het maandblad. Het maandblad is
gepubliceerd door de uitgeverij

BAFFER

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het
inhoud van het maandblad. Het maandblad is
gepubliceerd door de uitgeverij

Verleend

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het
inhoud van het maandblad. Het maandblad is
gepubliceerd door de uitgeverij

Surinaamse Islamitische Uitgeverij
HET INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
Paramaribo-Suriname P.O.B. 1759

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor het
inhoud van het maandblad. Het maandblad is
gepubliceerd door de uitgeverij

INHOUD

1. OPMERKINGEN OVER DE SURINAAMSE ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
2. HET HETIJK (door A. Hanwood)
3. DITSIKONN MOSLIMS VIEREN IN DEN NAAM KANADAN
4. PERSIJSCH VAN DE ARABISCHER BOMBIJNG LANGRE IN SURINAM
5. SALAM EN OUBOD (door A. Nataprawira)
6. DE GEDOOPTE VAN JESUS IN HET LICHT VAN DE
KELFON JOHAN (door A. Nataprawira)
7. BORTS BELLICHTEN EN COMMENTAREN

DRUKKERIJ

A

L

H

A

Q

DE COORDINEREND REDAKTEUR

DE PUBRIEKSRIDAITEUREN

DE MEDEWERKERS

DE CORRESPONDENTEN

EN

DE ADVERTEERDERS

WENSEN U EEN

g e z e g e n d

A

L

H

A

Q

I D - U L - F I T R E

O P E N B A R I N G S B O E K E N D E R E L I G I E U Z E B E L E V E N I S I N D E I S L A M

(door: Maulana Dr. G.A. BASHIR)

Al-Qoraan is de naam van het heilige Boek van de Islam, waaruit de moslims hun inspiratie putten.

Het woord 'Al-Qoraan' betekent: reciteren en verkondigen. Dit boek draagt nog andere namen naar de inhoud en functie:

Al-Kitab (het volmaakte boek); Al-Noer (het Licht); Al-Hoda (de Leiding); Al-Forqaan (het Onderscheid); Al-Zikr (de Vermaning).

De Qoraan is niet het eerste openbaringsboek, God heeft volgens dit heilige boek (35:25) naar alle volkeren Zijn Boodschappers gezonden, die eveneens de dragers waren van de goddelijke openbaring.

De Boodschappers kwamen om de mensen te helpen zoeken naar de Schepper die in de diepste diepte van ons wezen verborgen ligt. Zonder het hemelse licht, dat door de profeten van God komt, zouden de mensen hun weg naar hun eindstemming niet kunnen vinden.

En profeten ontvangt rechtstreekse openbaringen van God, die geen product zijn van het menselijke denken.

Hoewel God aan alle profeten zijn Openbaringen gaf, om hun respectievelijke volkeren te leiden, zijn hun openbaringen niet in de oorspronkelijke vorm bewaard gebleven. De heilige boeken, die naar de profeten voor de Islam genoemd zijn, bevatten niet uitsluitend het goddelijke woord. Men heeft in die boeken, de openbaringen, die de profeten ontvingen verward met de persoonlijke woorden van de profeet

en met die van de schrijvers.

De Qoraan daarentegen bevat slechts de eigenlijke openbaringen, die de profeet in duidelijke woorden ontving. Zijn persoonlijke visie, zijn visioenen, en zijn levensbeschrijving vindt men in de boeken van Hadis (overlevering).

De Qoraan die de moslims bezitten is die zelfde die de profeet in zijn tijd als door God geopenbaard bekend maakte. Hoewel de Qoraan niet in boekvorm bestond, zoals wij die nu hebben, waren er duizende metgezellen van de profeet die de gehele Qoraan van buiten kenden.

De profeet liet echter vers neerschrijven en tegelijkertijd maakte hij die bekend aan de medemensen. De gelovigen waren zeer ijverig in het van buiten leren van de Qoraan. De Qoraan werd in de gebeden gereciteerd en ook buiten de gebeden.

Na het overlijden van de profeet vreesde men dat op den duur de Qoraantekst gewijzigd zou kunnen worden, bewust of onbewust, en derhalve besloot men de Qoraan in boekvorm op te tekenen. Dit werk werd opgedragen aan Zaid bin Sabit, die de Qoraan van buiten kende en die de verzen van de Qoraan op bevel van de profeet placht neer te schrijven. Hij schreef alle verzen en hoofdstukken volgens de gangbare orde. Er verzette niemand zich tegen zijn codificatie.

In de tijd van Osman, de derde Khalifat (opvolger van de profeet) maakte men meer afschriften van de bestaande tekst ten behoeve van de Islam centra, om

aldaar als norm te dienen voor verdere verspreiding. Samen met Zaid bin Sabit brachten dit werk tot stand. De volgende personen, die eveneens de Qoraan van buiten kenden:

Abdullah bin Zobair, Saad bin Aas en Abdur-Rahman bin Haris.

Toen de Qoraan werd vermenigvuldigd, leefden nog duizenden tijdgenoten van de profeet, die de Qoraan van buiten kenden. Geen enkele heeft de nieuwe codificatie afgekeurd. De algehele aanname van de Qoraan door de metgezellen van de profeet is een waarborg van zijn originaliteit. En tot heden is hij dan bewaard gebleven voor iedere wijziging of interpolatie in de tekst.

Voor de moslims is de Qoraan de bron voor de religieuze voorschriften.

De Sunnah (traditie) en Hadis (overlevering) dient als uitleg en commentaar op de Qoraan. Indien een Hadis of overlevering in strijd is met een Qoraan vers wordt het niet aanvaard. De uitspraken van de geleerden zijn alleen acceptabel indien zij in overeenstemming zijn met de Qoraan.

De bekende vier scholen voor de plichtenleer worden door de moslims erkend. Alle vier geven hun visie op de leer van de Qoraan in het licht van de rede en uitspraken van de profeet. Men moet met alle vier rekening houden als men de juiste toedracht van de leer wil achterhalen. Alleen een van de scholen aanhangen zal tot verstarring en eenzijdigheid leiden. Er zijn ook moslimgeleerden geweest, die de boeken hebben geschreven, waarin zij de uitspraken van de vier Imams naast elkaar hebben gelegd en dan de lezers de vrijheid hebben gegeven om hun opinie te vormen.

Een religie die een geopenbaard boek of geschreven traditie heeft, kan op den duur verstard raken. Dit zou ook met de Islam gebeurd zijn als er geen mannen waren geweest, die tegen de mogelijke verstarring in gingen. De profeet heeft gezegd:

God zal voor deze gemeenschap der gelovigen aan het einde van iedere eeuw een hervormer (moedjaddid) doen opstaan, die haar godsdienst zal hernieuwen.

Dit is ook gebeurd en dientengevolge werd iedere keer een nieuwe stoot gegeven in de richting van vooruitgang.

DE RELIGIEUZE BELEVENIS IN DE ISLAM

Het einddoel van het leven van de mens is, dat hij tracht zich met God te verbinden. Dit is hetgeen aan de mens werd toevertrouwd.

De Qoraan gaat met dit ontwerp in een overdrachtelijke vorm voort:

„Wij wilden de hemelen, de aarde en de bergen iets toevertrouwen, zij weigerden echter dit op zich te nemen en vreesden er voor, maar de mens deed dit (33:73)

Daar de mens de goddelijke opdracht heeft kunnen aanvaarden, dank zij de menselijke constructie, verdient hij waardering en staat op de top van de schepping.

Wanneer hij de goddelijke opdracht volbrengt, verdient hij lof, eerbied en hulde van alle overige schepselen, met de engelen inbegrepen.

In de Qoraan (2:29-36) wordt dit onderwerp als een dialoog tussen God en de engelen weergegeven.

De profeet van de Islam illustreerde dit door zijn eigen ervaring. Hij werd door de aarts-Engel meegevoerd naar God. Zij reisden samen en de profeet beleefde aalterlei onderweg. Plotseling staat de Engel stil en hij zegt: Ik mag deze grens niet passeren, nu moet u alleen verder gaan tot dat u het einddoel bereikt; de profeet zette zijn reis door en kwam in de tegenwoordigheid van de Al-Machtige. Dit is een visioen en een innerlijke belevenis. Het is een zinnebeeld van de vooruitgang van de menselijke geest. Geen ander wezen kan die hoogte bereiken, die de mens bereiken kan. Zelfs de hoogste Engel kan de mens niet begeleiden.

Een moslimdichter vertolkt dit als volgt:

„Het is beter mens te zijn dan een engel, doch dit kost veel moeite en inspanning”.

De Qoraan zegt ook (95:5-6) dat indien de mens aan de eisen van zijn schepping niet voldoet, hij eveneens onder de laagste lagen van afgrond vervalt.

OPENBARING EN BELEVENIS

De Qoraan beoogt nu om de mens in staat te stellen, dat hij de hem toevertrouwd van God, ten volle terug geeft en zodoende zijn plaats inneemt, die hem krachtens zijn schepping toekomt.

DRIE STADIA VAN ONTWIKKELING

De mens is niet anders dan een dier wegens zijn biologische samenstelling. Indien de mens aan zijn natuurdriften blijft gehoor geven zonder ze te beheersen en op de juiste plaats en juiste tijd te gebruiken is hij geenzins hoger dan een andere dier.

De Qoraan geeft daarom voorschriften die bedoeld zijn om de mens van uit de dierlijke staat naar de staat van menszijn te voeren. Dit wordt gedaan door de mensen te leren onderscheid maken tussen goed en kwaad. Als de mens dit geleerd heeft, krijgt mens de naam mens.

Van uit deze staat wordt de mens gevoerd naar de morele staat. Dit wordt gedaan, doordat de Qoraan de normen van moraal onderwijst en leert wat moraal eigenlijk is. De mens moet niet alleen een of twee goede hoedanigheden in zich kweken, doch alle denkbare eigenschappen. Men moet niet alleen waarheidslievend zijn doch moet ook weten wat deze inhoudt. Men moet ook vriendelijk zijn voor de mensen om hem heen. Teder en medelijdend voor allen. De mens moet dapper zijn, lijdzaam, dankbaar, trouw, weldadig, matig enz. De Qoraan geeft uitvoerig onderricht in zijn richting.

Maar in het derde stadium zal men eerst denken en daarna handelen. Hij zal vergeven als vergiffenis beter is en vergelden als de vergelding heilzaam kan werken. Zijn handelwijze is gericht op de verbetering en niet persoonlijke genegenheid of wraakzucht.

Dit onderwerp wordt in de Qoraan 42:41 behandeld.

"De vergelding van het kwade is het daaraan gelijk; doch wie vergeeft en er verbetering voor ogen heeft zijn loon rust bij Allah".

De uitwerking van de geestelijke ontwikkeling heeft ook een positieve kant. En dit in verband met het goed doen voor de naaste.

De Qoraan zegt, dat het menselijk is, dat wij voor onze medemens datgene wensen, wat wij zelf graag willen. Maar dit is de uitwerking van het eerste stadium. In het tweede stadium denkt men niet hoe de andere zich gedraagt. Hij doet goed en helpt iedereen, die zijn hulp van node heeft. Doch hij, die de derde staat heeft bereikt, denkt niet dat hij een andere helpt, doch iemand, die tot hem behoort. Dit lezen wij in 16:91.

In het eerste stadium houdt men met het goed doen op, als de andere hem geen gunst bewijst. 'Als hij voor ons niets doet, waarom moeten zij iets voor hem doen' horen wij iedere dag zeggen.

De profeet heeft gezegd: Ik ben gezonden om normen van de hoge moraal te vervolkomen.

Een moslim, die bewust moslim is, moet dan strachten alle morele eigenschappen door zijn gedrag te laten weerspiegelen.

Dit voert de mens van de morele staat naar de geestelijke staat. Hij doet door mens te leren, dat hij al zijn handel en wandel ter wille van Allah moet hebben. Er is niet veel verschil in de handeling doch in de wijze van handelen en in de intentie en innerlijke gezindheid.

Op ieder stadium van ontwikkeling neemt de mens een andere houding in tegenover zijn mede mens.

Op het eerste handelt de mens naar de natuurwetten. Indien iemand hem kwaad doet, wil hij direct met gelijke munten terugbetalen of indien hij geen moed heeft dan wil hij doen alsof hij kwaad met kwaad niet wenst te vergelden.

Op het tweede stadium is men geneigd om de boosdoener te vergeven zonder over de consequenties na te denken.

In het tweede houdt men met goed doen als de andere de goedheid met kwaad vergeldt. 'Hij waardeert ons niet, waarom moeten wij dan doorgaan met onze weldaden' horen wij ook telkenmaal.

De mens, die de derde staat bereikt heeft, houdt met zijn goedheid nooit op, als zijn gunsteling hem kwaad betrouwt. Hij beschouwt hem als patient, die de arts uitscheldt of als kind, dat zijn ouders ondankbaar is, maar de ouders blijven het kind helpen.

Het geloof en zijn houding ten aanzien van God evolueert ook.

Voor de ingewijde is het geloof alleen geloven. Dat wil zeggen vertrouwen hebben in datgene hij als de waarheid heeft erkend.

Naarmate hij verder gaat, krijgt hij meer en meer kennis van die waarheid en als hij nog verder gaat, krijgt hij de zekerheid van geloof. De ingewijde kunnen zij beschouwen als een reiziger, die zijn weg was kwijtgeraakt en die nu gelooft het gevonden te hebben.

Als hij de tekenen ziet, die hem het vertrouwen

geven, dat hij op de juiste weg is, dan verandert zijn geloof in kennis en wanneer hij zijn einddoel ervaart, krijgt hij zekerheid. De moslims noemen het geloof van de ingewijde: Imaan; op de volgende trap: Irfaan en als de reiziger zijn einddoel bereikt: Ieqaan.

De godsdienstige voorschriften worden naar de evolutie in het geloof anders beschouwd:

Voor de ingewijde zijn de voorschriften van de Islam als Sjariat (de wet) die nodig zijn voor de gezondheid van lichaam en ziel.

In het tweede stadium worden de voorschriften "Tariqat" levensweg.

De ingewijden beschouwen de voorschriften niet meer als een last of iets wat door iemand op hem gelegd is. Hij zou deze toch blijven uitoefenen al zou er geen sjaria meer bestaan. Hij volgt de sjaria niet meer uit angst voor de straf of hoop voor de beloning, doch als levensregel. Tegen de zulken wordt in de Qoraan gezegd: doet wat wilt ge.

In het derde stadium zijn de voorschriften voor de ingewijde niet een levensweg, maar zij zijn identiek geworden met hem. Hij heeft ontdekt, dat die levensregels in zijn wezen aanwezig waren. In dit stadium kan de ingewijde zeggen: Ik ben de weg.

De man in dit stadium is een Wali 'vriend van God' zijn wil wordt een met die van God.

Hij doet niets wat tegen de goddelijke wil indruist. Zijn doen en laten is gewijd aan Allah de Heer en Schepper der werelden.

Uiterlijk blijft hij identiek met de wereld. Hij verfoeit de wereld niet en ontvlucht de wereld evenmin. Alleen zijn houding wordt anders dan van hen, die dit graad nog niet bereikt hebben.

Volgens de Qoraan leven deze mensen vereenzelvigd met God. Zij ontvangen ook van het goddelijke woord en er straalt vrede en rust van hen uit. God wordt voor de zulken het doel. Niets en niemand staat tussen hen en God. Gods liefde gaat boven alles. Zij kunnen geen ogenblik van Hem gescheiden leven. Hun heel leven wordt een gebed. De ingewijden worden van begin af aan geleerd hoe zij dit einddoel kunnen bereiken. Zij moeten blijven trachten zich te controleren en corrigeren en gericht houden op het einddoel.

Lof komt Allah toe de Schepper en Onderhouder der werelden.

HET SOEFISME

(door: A. MAHMOOD)

(vervolg)

Allah is het licht van de hemelen en de aarde. De gelijkenis van Zijn Licht is als een nis waarin een lamp staat. De lamp is door een glas omsloten, het glas is als een schitterende Ster.

Het wordt aangestoken met olie van een gezegende boom, een olijfboom, die van het oosten noch van het westen is, welks olie bijna zou lichten, zelfs al raakte vuur haar niet. Licht op Licht. (H. Qoraan, Surah ANNOER, hfdst. 24:35).

HET GODS-IDEAAL

God en het Gods-Ideaal zou men kunnen zien als de zon en het licht. Evenals er tijden zijn, dat de zon door wolken wordt bedekt, zo zijn er ook tijden, dat het Gods-Ideaal bedekt wordt door het materialisme. Maar als de wolk voor een ogenblik de zon bedekt, dan betekent dat niet, dat de Zon voor ons verblen is; en ook al schijnt bij het overheersen van het materialisme het Gods-Ideaal verdwenen, daarom is God er nog wel.

Het gaat met de wereld, als met de altijd rijzende en vallende golven. De ene tijd schijnen zij zich te verheffen en de andere tijd weer neer te vallen; maar bij elk rijzen en vallen van de golven, blijft de zee toch dezelfde. En zo is, met al zijn veranderingen het leven toch steeds hetzelfde.

In het huidige tijdperk van wetenschap aan de ene zijde, het materialisme aan de andere zijde en de koopmansgeest bovenaan, schijnt de mens zich verblind te hebben door zijn zucht naar rijkdom en macht en hij kan niets anders zien. Niet dat er niet gezocht wordt naar licht, (het is de aard van elke ziel om te zoeken naar licht) maar de grote vraag is: hoe kan het licht in de wereld komen, als het ene volk vijandig staat tegenover het andere, het ene ras tegenover het andere, de volgelingen van de ene godsdienst tegenover de volgelingen van een andere. Hoe kan er dan VREDE zijn en hoe kan dan het LICHT komen?

God zegt in de H. Qoraan het volgende:

"O MENSCHEN, WIJ HEBBEN U GESCHAPEN UIT MAN EN VROUW EN WIJ HEBBEN U VERDEELD IN VOLKEREN EN STAMMEN OPDAT GIJ ELKANDER ZULT LEREN KENNEN EN BEGRIJPEN. VOORZEKER, DE GODVRUCHTIGSTE ONDER U IS DE EERWAARDIGSTE BIJ ALLAH" (H. QORAAN, Surah "AL-HODJORAAT, hfdst. 49:13).

Het teken van de dag is, dat alle dingen duidelijk waarneembaar zijn en het teken van de nacht is, dat niets gevonden of gezien wordt (zonder licht); er zijn wolken. Wanneer de mens dorst naar het bloed van zijn medemens, hoe kunnen wij dan zeggen, dat er Licht is? Als een mens vol vreugde aan zijn dis kan,

terwijl zijn buurman sterft van honger
waar is dan het licht? En dat is de toestand, waarin
het mensdom heden ten dage verkeert. En wat is de
oorzaak? Het LICHT, het GODS-IDEAAL ont-
breekt. Het woord van Christus is dat God Liefde is;
en als God Liefde is, dan kunen wij, ieder van ons
"bewijzen, dat God in ons is, door in ons leven uit-
drukking aan Hem (God) te geven. Zeker, al naar
gelang van de uiterlijke gewoonten der verschillende
godsdiensten gaat de een naar de kerk, de ander naar
de moskee, een derde naar de synagoge en weer een
ander naar de tempel; maar de innerlijke kerk is noch
in de moskee, noch in de synagoge, noch in de
tempel, maar IN HET HART VAN DE MENS,
WAAR GOD ZIJN WOONSTEDE HEEFT EN WAAR
CHRISTUS VERWIJLT. Als dit Goddelijke element
in 's mensen hart straalt, dan zal hij(zij) naar het
"Huis des Gebeds" gaan en dan zal zijn (haar) gebed
verhoord worden. De gedachte is, dat een gebed
levend wordt, als het uit een levend hart oprijst;
wanneer het hart dood is, heeft het gebed geen be-
tekening.

Er zijn verschillende soorten van mensen op ver-
schillende trappen van ontwikkeling en het spreekt
vanzelf, dat ieder zich een voorstelling van God
maakt, wanneer hij (zij) bidt, al naar gelang van zijn
(haar) eigen evolutie.

De mens heeft eerbied voor zijn moeder of vader,
voor de echtgenote of echtgenoot of voor zijn (haar)
meerdere(n); maar zij hebben begrensde persoon-
lijkheden, aan wie moet de mens dan de hoogste
eerbied schenken? Slechts aan EEN WEZEN: aan
GOD. Men voelt bewondering voor alles wat schoon
is, in kleur, in klank of in vorm; maar alles wat
schoon is, heeft zijn beperkingen. Dan is er die

Almaaktheid welke God alleen is. Wat men
zagen: „Zeker, de volmaking van alle... De
harmonie en schoonheid is God; maar waar is de
PERSOONLIJKHEID van God? Deze moeilijkheid
gevoelen sommigen, wanneer zij zoeken en niets
kunnen vinden om te aanbidden, dat anders is dan
alles wat zij om zich heen zien. In alle tijden hebben
de mensen afgoten aanbeden, of de zon of het vuur,
of een andere vorm, waarin zij God zagen, omdat zij
niet in staat waren verder te zien dan hun ogen
konden zien.

Wij lezen in de Heilige QORAAN:

"OGEN KUNNEN ALLAH (ALLAH) NIET BE-
REIKEN, MAAR HET BEREIKT DE OGEN. HIJ
(ALLAH) IS DE ONTASTBARE, DE
ALWETTENDE". (Al-Qoran Surah "AL ANAAM",
hfdst. 6:103).....

Ofschoon er geen spoor van Gods persoonlijkheid aan
de oppervlakte kan gevonden worden, kan men toch
zien, dat er een "BRON" is waaruit alle persoon-
lijkheid voortkomt, en een doel, waarheen alles moet
verugkeren. En als er een enkele "BRON" is welk een
grote Persoonlijkheid moet die ene "BRON" dan zijn!
Dit kan niet geleerd worden door groot intellect,
noch zelfs door de studie van metaphysica of ver-
gelijkende godsdiensten, maar alleen begrepen worden
door een zuiver en eenvoudig HART VOL VAN
LIEFDE.

De grote persoonlijkheden: ABRAHAM, MOZES,
DAVID, SALOMO, JEZUS, RAMA, KRISHNA,
BOEDDHA, MOHAMMED, die van tijd tot tijd op
AARDE zijn neergedaald om in de mens die LIEFDE
te doen*ontwaken, zij zijn (haar) Goddelijk erfdeel is,
vonden altijd eerder weerklink in de onschuldige,
eenvoudige zielen, dan bij grote intellectuelen. De
mens kan wijs zijn en knap en de mens kan ook knap
zijn en geen wijsheid bezitten. Iemand die knap is,
kan zoeken en zoeken, en toch God niet vinden. Het
is een stroom -- "DE STROOM VAN LIEFDE" -- die
leidt tot God.

Wij lezen in de Heilige QORAAN:

"Wat er ook in de hemelen en op aarde is, verheerlijkt
Allah, Hij is de Almachtige, de Alwijze. Aan Hem
(Allah) behoort het koninkrijk der hemelen en der
aarde. Hij doet sterven en leven en Hij heeft macht
over alle dingen. Hij (Allah) is de Eerste en de
Laatste, de Zich Manifesterende en de Verborgene en
Hij heeft kennis van alle dingen. Hij is het Die de
hemelen en de aarde in zes perioden schiep, daarna
zette Hij zich op de Troon neder. Hij weet wat de
aarde ingaat en wat er uit voortkomt, en wat van de
hemelen nederkomt en wat ernaar toe opstijgt. Hij
(Allah) is met u waar gij ook zijn moogt, want
ALLAH ziet alles wat gij doet. Van Hem is het
koninkrijk der hemelen en der aarde en naar ALLAH
worden alle dingen teruggebracht. Hij laat de nacht in

de dag overgaan en de dag in de nacht; en Hij (Allah) is de Kenner van het INNERLIJK" (H.Ooraan Surah AL-HADIED, hfdst. 57:1-7)

"EN AAN ALLAH BEHOORT HET OOSTEN EN HET WESTEN; WAARHEEN GIJ U OOK WENDT DAAR ZAL HET AANGEZICHT VAN ALLAH ZIJN. ZEKER, ALLAH IS ALOMVATTEND, ALWETEND". (H.OORAAN, Surah AL-BAQARAH, hfdst. 2:115).

(wordt vervolgd)

VREDE ZIJ MET U ALLEN!

DUIZENDEN MOSLIMS VIEREN IN DEN HAAG RAMADAN

Vele duizenden in Den Haag en omgeving wonende moslims maken zich weer op voor de viering van de Ramadan, de heilige negende maand van het Islamitische kalenderjaar. Voor het eerst hebben de duizenden leden van de Turkse gemeenschap in Den Haag daarvoor een eigen gebedsruimte, een leegstaand gebouw aan de Jan van Goyenstraat dat hen door de gemeente ter beschikking is gesteld.

Gisteravond werd dit gebouw met enig ceremonieel in gebruik genomen nadat een groep Turkse vrijwilligers tijd met man en macht hadden opgeknapt, geschilderd-behangen en (sober) ingericht.

Tijdens deze bijeenkomst dankten de Turkse pastores (haci's) voor de medewerking, die man van de zijde van de Stichting Begeleiding Buitenlandse Werknemers en van de gemeente heeft ondervonden. Men heeft nog een wens: de beschikking over een bouwterrein waarop een echte moskee kan worden gebouwd. Haci Mustafa Senturk wille echter nog een bij de Turken levend verlangen: uitbreiding van de onderwijsmogelijkheden aan Turkse kinderen.

De directeur van de Stichting Begeleiding Buitenlandse Werknemers, de heer Th. L. van Son deelde mee, dat er een stichting in oprichting is van Turkse en Marokkaanse gastarbeiders. Deze stichting wil de bouw van een grote moskee gaan voorbereiden. De Marokkaanse en Tunesische gastarbeiders - ook

enkele duizenden - gaan de Ramadan vieren in een voor dit doel ter beschikking gestelde Doopsgezinde kerk aan de Paleisstraat.

Den Haag heeft al een moskee aan de Oostduinlaan, maar dat is een gebedshuis van een andere sekte in de Mohammedaanse godsdienst met een Pakistaanse Iman.

De heer Van Son, die verklaarde er gelukkig mee te zijn, dat de duizenden Mohammedanen in Den Haag dit jaar de Ramadan in eigen - zij het provisorische - ruimten kunnen vieren, wees nog op de grote huisvestingsnood, die nog onder de gastarbeiders bestaat.

Tijdens de Ramadan vasten de Mohammedanen van zonsopgang tot zonsondergang volgens vijf regels:

1. Er is geen God dan Allah
2. Het gebed moet plaatsvinden in een toestand van rituele reinheid
3. Het geven van aalmoezen aan de armen
4. Gedurende de heilige maand moet men leven in onthouding
5. Men moet de geloofsceremonien verrichten op een heilige plaats.

Uit:

De Haagsche Courant
d.d. 3 september 1975

PRESIDENT VAN DE AHMADIA BEWEGING LAHORE IN SURINAME

Woensdagavond j.l. werd de Suri-
naamse Islamitische Vereniging
(S.I.V.) verrast met de komst van
Maulana Al Hadj Dr. SAEED AHMAD,
president van de wereldwijde Is-
lamitische Organisatie: AHMADIYA
ISHA'AT ISLAM te Lahore in West-
Pakistan.

Deze zoergeleerde maulana, die
in London de recentelijk gehouden
7de Ahmadiya Convention for the
Western Hemisphere bijwoonde, is
met zijn kort bezoek er zeker in
geslaagd de eenheid, de geest en
de inspirerende stuwende kracht
der Ahmadis in Suriname te ver-
sterken hetgeen o.a. moge blijken
uit de grote belangstelling, waar-
onder zijn lezing werd bijgewoond
in de Imdadiah al aan het Pad van
Wanica.

Dr. S. Ahmad geniet als medicus

longspecialist en bacterioloog
grote bekendheid en populariteit
in Pakistan en heeft een eigen
ziekenhuis in exploitatie.

Een van de grote verdiensten
van de Ahmadiya Anjuman Ish'at Is-
lam te Lahore is het opzetten van
een wereldwijd missiewerk voorna-
melijk op het Westelijk Halfrond
met de opdracht de "zuivere Isla-
mitische leer", zoals deze is geënt
op de Heilige Qor'an en de Hadies,
in ere te houden, te verdedigen, te
propageren en te verspreiden. Mau-
lana Al Hadj Dr. S. Ahmad heeft
zelf ook een belangrijke inbreng
in de financiering van dit Islami-
tisch missiewerk.

De maulana is inmiddels terug-
gekeerd naar Pakistan.

HET S.I.V. TABLIGH COMITÉ

DJIHAD EN OORLOG

(door A. NATAPRAWIRA)

"Eet en drink van de voorzieningen van Allah en weest niet buitensporig; waarlijk, Hij heeft de buiten sporigen niet lief" (7:31).

"Eet en drink van de voorzieningen van Allah en handel niet verdorven in het land, onheil stichtend" (2 : 60)

HET LEVEN IS VOLGENS DE ISLAM EEN STRIJD TEGEN MOEILIKHEDEN (90 : 40). HET IS EEN DJIHAD OF STRIJD TEGEN ALLES WAT DE VOORIUTGANG VAN DE INWENDIGE MENS IN DE WEG STAAT, WAARVAN DE GROOTSTE IS - GELIJK WIJ REEDS ZEIDEN - DE STRIJD TEGEN ZICH ZELF, DAT IS TE ZEGGEN, TEGEN DE AANGEBOREN DRIFTEN (HAWA), DIE ZICH VOORTDUREND LATEN GELDEN. ONDERWERPT MEN ZE NIET AAN DISCIPLINE EN STRIJD MEN NIET TEGEN HUN TIRANIE, DAN GAAN ZIJ ALLE PERKEN TE BUITEN EN WORDT MEN HUN SLAAF. MEN HANDELT DAN "VERDORVEN IN HET LAND EN STICHT ONHEIL", WAARDOOR DE VREDE IN DE MENSELIJKE SAMENLEVING VERSTOORD WORDT.

De drang naar "eten en drinken" of drang naar zelfverrijking, welke in het menselijke leven in velerlei vormen tot uiting kan komen, maakt, wanneer hij niet gelimiteerd en veredeld wordt en in plaats van middel tot levensdoel wordt verheven, dat het leven en de bezittingen van anderen niet veilig zijn en andermans rechten met voeten worden getreden. Plechtig gesloten verdragen zijn bindend, zolang een volk zich niet sterk genoeg voelt, om ze als een vodge papier te beschouwen. Heeft het echter voldoende macht en kracht om anderen zijn wil te leggen en te knechten, dan keert het de verdragen de rug toe.

Zolang de menselijke natuur blijft, wat zij is, ongedisciplineerd en niet veredeld, zolang zullen er in de wereld "verdorvenheid en onheil" zijn, zolang zullen ook ware vrede, gewetensvrijheid en eerbiediging van andermans rechte schitteren door hun afwezigheid en zal het op zichzelf zeer loffelijke streven naar ontwapening en uitschakeling van de oorlog van de wereld politiek en hersenschim blijven.

Het kwaad zo in menselijk organisme als daarbuiten in de menselijke samenleving, dient met alle mogelijke middelen bestreden te worden en het streven naar vrede, dat slechts verwezenlijkt kan worden door in de goede richting te strijden en dat in de allereerste plaats gericht moet zijn op het scheppen van innerlijke of gemoedsvrede door "ontwapening" der driften (zie H.Q. 79:40; 91:9: 2:3-39), maakt bij tijden oorlog noodzakelijk.

Daar de Islam beseft, dat de oorlog inderdaad een belangrijke rol kan vervullen bij het stichten van internationale vrede en het behoud der beschaving en dus niet helemaal uit het wereldtoneel gewist kan worden, doet hij de enige mogelijke stap: hij maakt een eind aan de vroegere wijze van oorlog voeren en regelt hem, te einde

zijn gruwelen en verschrikkingen tot een minimum terug te brengen.

Zo is in de Islam slechts een verdedigende oorlog toegestaan en een aanvallende oorlog absoluut verboden. De omstandigheden, waaronder zo'n defensieve oorlog vergund is, zijn vervat in de volgende verzen:

"Vergunning (tot strijden) wordt gegeven aan degenen, tegen wie oorlog wordt gevoerd, omdat zij onderdrukt worden,...; aan degenen, die uit hun huizen verdreven zijn zonder een rechtvaardige reden, behalve dat zij zeggen: "Onze Heer is Allah". En was er niet Gods terugdrijven van sommige mensen door anderen geweest dan zouden er zeker kloosters en kerken en synagogen en moskeeen waarin aan Gods naam dikwijls gedacht wordt, afgebroken

zijn," (22:39,40).
"..... indien gij lieden niets doet
(niet vecht) zal er in het land veront-
ging zijn en een groot kwaad" (8:73).

Het is duidelijk, dat een verdedi-
gingsoorlog in de Islam toegestaan is
met het edele doel, (1) het leven en de
vrijheid van alle volkeren tegen de on-
verzadelijke zucht van anderen naar zelf-
verheffing en tegen hun begeerte naar
andermans land en bezit te beschermen en
(2) om klooster van monniken, kerken van
Christenen, synagogen, kerken van Joden
van welk volk dan ook en in de aller
laatste plaats de moskeeën der Moslims
zelf en dus hun alier gewetenovrijheid
tegen aanvallers te verdedigen. Dit is
zijn de laatste Moslims.
En dit is volkomen in overeenstemming met
hetgeen de Heilige Qur'an leert: "DIT IS
GEEN DWANG IN DE RELIGIE" en "De rechte
rechte weg is duidelijk onderscheiden van
de dwaling" (2:256).

"De godsdienst is voor God", (8:39), d.w.z.
godsdienst is een gewetenszaak, een zaak
tussen de mens en zijn Schepper, waarin
niemand het recht heeft zich te mengen.

Merk verder op, dat nergens in de
heilige Qur'an of de gezegden van de H.
Profeet (hadies) staat, dat de Moslim-
oorlog moeten voeren om anderen hun
godsdienst, de Islam, op te dringen.

(wordt vervolgd)

OPMERKING ABBONNE'S,

MOCHT U ACHTERSTALLIG ZIJN MET
HET BETALEN VAN UW ABBONNEMENTSGELD,
HEET U DAN ZO VRIENDELIJK ZIJN DIT
AAN TE ZUIVEREN VIA DE BANK:

Opn.: De Sur. Bank No. 11.18.730
A.B.N. No. 20.44.641
Opn.: A.B.N. No. 64.21.45.189
Vijzelstraat 68, Amsterdam

DE GEBOORTE VAN JEZUS IN HET LICHT VAN DE HEILIGE QORAN

(door A. NATAPRAWIRA)

(vervolg van
A.H. No.46)

TWEE WETTEN DER SCHEPPING

INDERDAAD, ELKE SOORT SCHEPPING WORDT DOOR TWEE WETTEN BESTUURD: DE WET VAN OORSPRONG EN DE WET DER VOORTPLANTING. NEEM HET GEVAL VAN EEN GEWONE TARWE PLANT. DEZE GROEIT UIT EEN TARWEKORREL. DIT IS DE HEERSENDE WET. MAAR WAT ZEGT MEN VAN DE EERSTE PLANT, TOEN ER NOG GEEN TARWEKORREL WAS ! HOE GROIEDE DIE ? HET IS VOOR DE HAND LIGGEND, DAT HET OP EEN ZEKERE ANDERE MANIER GESCHIEDDE, DIE DE ENGE GEZICHTSKRING VAN DE MENS NOG NIET HEEFT KUNNEN BEGRIJPEN. EVENEENS IS DE OORSPRONG VAN ELKE SOORT SCHEPPING IN MYSTERIE GEHULD. MAAR WANNEER EEN BIJZONDER DING IS ONTSTAAN-HET DOET ER NIET TOE HOE HET GEBEURDE-DAN IS ER GEEN MYSTERIE MEER WAT ZIJN VERMENIGVULDIGING AANGAAT. HET VOLGT EEN VASTE ONVERANDERLIJKE LOOP-EEN TARWEPLANT UIT EEN TARWEKORREL EN EEN GERSTEPLANT UIT EEN GERSTEKORREL. HET ZIJN DEZE TWEE WETTEN, WAAROP DE QUR'AN IN DE WOORDEN: "GOD ROEPT IN HET LEVEN EN HIJ HERHAALT" (85:13) ZINSPEELT.

De botanische wetenschap kent geen enkel voorbeeld van schorsing of overtreding van deze wet der voortplanting, die aloverheersend is. De mens, de vogel en het dier-het beheerst elke soort schepping.

De oorsprong der dingen moet op een zekere ongewone manier ontstaan zijn; maar dat vormt geen argument om er een ongewone geboorte van een afzonderlijk ding in de reeks der voortplanting mee te verdedigen. De eerste mens kon zonder het menselijke zaad geboren zijn,

maar dat voorrecht eindigt met de eerste mens. Wanneer de wet van oorsprong haar werk heeft verricht, komt de wet der voortplanting erbij in het spel, en in het geval van de mens luidt de wet in de woorden van de Qur'an: "Daarop maakte hij zijn nageslacht uit een extract van modderig water", Jezus was een mens. Hoe kon hij deze uitdrukkelijke wil van de Heer bespotten? Hij moest ook uit "een extract van modderig water" geboren zijn.

Deze wet van oorsprong en de wet der voortplanting zijn bovendien de enige twee wetten der schepping. Er is, voorzover het Qur'anisch licht ons leidt, geen andere derde wet; Jezus moet van een dezer wetten afhankelijk zijn geweest. Indien hij- de onmogelijkheid aannemende- overeenkomstig de wet van oorsprong werd geschapen, zou hij zonder vader en moeder geboren zijn, want dit is, hoe de eerste mens geboren was. Maar we weten, dat hij een moeder had. Dus werd hij niet overeenkomstig die wet geschapen. Er blijft nog slechts de andere wet over, namelijk die der voortplanting, die zegt, dat de mens uit een man en een vrouw wordt geschapen. Hij moet van deze wet afhankelijk zijn geweest en dus vader en moeder gehad hebben.

DE WET DER ONTVANGENIS

De Qur'an zegt, sprekende van Maria: "Dan zij ontving hem Jezus (19:22). Laten wij eens kijken, hoe in het licht van de Qur'an "ontvangenis" geschiedt. Het Boek zegt: "Het is God, Die U uit dezelfde soort schiep, en uit dezelfde soort schiep Hij haar man, zo-

dat hij tot haar genegen mocht voelen. WANNEER HIJ HAAR DAN BEDRIFT, ONTVANGT ZE EEN HELDERE ONTVANGENIS en ze loopt ermee rond. Dan, wanneer ze zwaar wordt, roepen ze God, den ALMIR, aan: "Indien Gij ons een kind geeft, volmaakt en gezond, zullen we ons dankbaar voelen" (7:189). De (in hoofdletter geschreven) woorden maken het zeer duidelijk, hoe "ONTVANGENIS" plaats grijpt. Er moet een mannelijk tussenkomst zijn. Indien Maria, zoals we (en de hadith "INTV") ha, kon ze dat niet anders doen anders dan in overeenstemming met de hiërarchie van der ontvangenis- n.l. door de bemiddeling van een man. De authentieke uiting van de Profeet werpt een vloed van licht op dit punt. Toen hij met de geestelijken van Nadjran over de zogenaamde goddelijkheid van Jezus discuteerde, voerde hij het afuoende argument aan: "Weet ge, dat Jezus ontvangen werd door een vrouw, juist als enig andere vrouw een kind ontvangt?"

Let op de woorden "juist als enig andere vrouw een kind ontvangt." Iedereen weet, dat geen enkele vrouw zonder mannelijke tussenkomst ontvangen kan. En zelfs, wanneer heden de vroomste vrouw op aarde met een dergelijke eis naar voren mocht komen, dat men ten behoeve van Maria gesteld heeft, n.l. dat ze zonder zulk een tussenkomst, door een zekere bovennatuurlijk proces ontving, zou ze, in

welke rechtbank ook, haar eis op staande voet van zich moeten afzetten, want ontvangenis zonder mannelijke tussenkomst is ondenkbaar in een vrouw, en Jezus werd overeenkomstig de Hadies door een vrouw ontvangen. Is het niet ongerijmd om ondanks zulk een duidelijke getuigenis te bevelen, dat Maria zonder een echtgevoet te hebben, ontving en dat Jezus zonder vader geboren?

"Dan ze bracht het kind tot haar volk, haar (met zich) meenemende. Ze zeiden: "O Maria! waarlijk, ge hebt een vreemde zaak bedreven. O, Zuster van Aaron! Uw vader was geen slecht man, noch was uw moeder een onkuise vrouw. Maar ze wees naar het kind. Ze zeiden: Hoe zouden we tot iemand spreken, die een kind in de wieg was? Hij (Jezus) zei: Waarlijk, ik ben een dienaar van Allah; Hij heeft mij het Boek gegeven en mij tot een profeet gemaakt. En Hij heeft me gezegend, overal waar ik ook zou mogen zijn en Hij heeft me bevolen het gebed in acht te nemen en de armenbelasting te betalen, zolang ik leef. En mij gehoorzaam aan mijn moeder gemaakt en Hij heeft me niet onbeschaamd, ongezegend gemaakt. En vrede zij op mij op de dag, waarop ik zal sterven en op de dag, waarop ik weder verreezen ben." (19: 27-33).

Het verhaal, dat op deze verzen van de Qur'an gebaseerd en algemeen verteld wordt, zegt aldus: Onmiddellijk nadat Jezus geboren werd, bracht zijn moeder hem naar haar volk. Toen de mensen haar met een kind zagen, waren ze natuurlijk verbaasd en bekeven haar, haar beschuldigende van onwettige ontvangenis.

Daarop wees ze naar de baby teneinde de verdenking uit de weg te ruimen. Toen begon de baby te praten, terwijl die nauwelijks een dag oud was. Dit overtuigde de mensen van de wonderbaarlijke geboorte van Jezus.

Dit is de conclusie, welke uit de verzen getrokken is, n.l. dat Jezus zonder vader geboren werd.....een conclusie die in geen geval uit de verzen (van de H.Qur'an) gewaarborgd is, wanneer we ze behoorlijk in het licht van het verband beschouwen. De allereerste vraag is: Had de tegenwerping van het volk in deze verzen betrekking op enig abnormaliteit in Jezus geboorte? Met andere woorden, was het een kwestie van Maria's kuisheid?.....er is geen sprake van. Het volk maakte in het geheel geen aanmerkingen op de geboorte van Jezus. Deze conclusie is onweerstaanbaar, wanneer u de tegenwerping van het volk beschouwt in het licht van de volgende verklaring, die uit Jezus eigen mond kwam. Wat is die verklaring?

Dat hij een dienaar en een profeet van God was enz. Is er een woord in die verklaring, dat zijn eigen geboorte aanroert? Was het een kwestie van zijn geboorte geweest en was het om de eer van zijn moeder gegaan, dan zou Jezus antwoord daarop neergekomen zijn.

Hij zou de positie van zijn moeder gezuiverd en het volk verteld hebben, hoe juist hij geboren werd. Juist het feit, dat er niet zulk een zinspeling in Jezus antwoord is, zou de strenge beoordeelaar er van overtuigd hebben, dat het onmogelijk een kwestie van geboorte was, waartegen het volk protesteerde.

Het zou inderdaad belachelijk geweest zijn van Jezus om van zijn zending en zijn plichten te praten, terwijl de mensen van hem verwachtten, dat hij over zijn geboorte en de kuisheid van zijn moeder sprak. Het is geen woord ter verdediging van de goede naam van zijn moeder, hetgeen absoluut zeker bewijst, dat het niet haar kuisheid was, dat het geschilpunt vormde.

Waarover werd er dan gesproken? zegt Dr. Basharat Ahmad; Jezus antwoord zou ons in staat stellen om het met een oogopslag te zien. Hij vertelde het volk van zijn ZENDING en vandaar de conclusie, dat het volk tegen zijn ZENDING moest hebben ingebracht. Jezus kwam tot zijn volk met de eis, dat hij de Messiah was, wiens komst de Joden verwachtten. De Joden waren eenvoudig verbaasd over zulk een eis van de kant van een man, die zo helemaal hulpeloos als Jezus was. Ze

hadden een heel ander beeld van de Messiah in hun geest. Ze zagen hem tegemoet als hun verlosser, die het koninkrijk van David zou herstellen. Het was natuurlijk, dat ze niet voorbereid waren op een Messiah van Jezus type, die een belichaming van hulpeloosheid was. Hoe kon zo'n man aanspraak maken de Messiah te zijn, die het huis Israel tot zijn voormalige macht en glorie moet herstellen? Vandaar hun verbazing en verontwaardiging, welke ze uitdrukten door met zijn moeder te onderhouden. Waarom met de moeder en niet rechtsreeks met Jezus? Omdat ze hem beneden hun aandacht achtten. Maria zelf vroeg hen hetzelfde. "Ze wees naar hem" zo zegt het vers. "Waarom neemt u mij om mij op de proef te stellen," zei ze. "Gij had uw tegenwerping beter tot de eiser zelf te richten."

De ouderen van het Joodse geloof echter weigerden zich tot hem te richten. "Hoe zouden we tot iemand spreken, die een kind in de wieg was," zeiden ze. Met andere woorden, hij was slechts een kind en het was beneden hun waardigheid om tot hem te spreken.

Dit geval is precies hetzelfde als dat van de deputatie der Mekkaners, die haar opwachting maakte bij Aboe Talib, de oom van de Profeet, teneinde diens neef van zijn zending af te brengen. In het geval

van Jezus kwamen de Joden bij zijn moeder en ze zouden zich zelfs niet verwaardigd hebben enig nota van de eiser te nemen, die ze onbetekenend achtten. Niettegenstaande dat, maakte hij aanstalten om zijn boodschap over te brengen, daar hij daartoe verplicht was. Hij zei dat er niets was om over verbaasd te zijn. Hij was Gods dienaar en profeet en was bevoelen goed te doen enzovoort. Deze verzen, waarop de zonder-vader theorie van Jezus dikwijls gebaseerd wordt, bevat dus hoe genaamd geen zinspeling op zijn geboorte, verklaart Dr. Basharat Ahmad, zoals hij verder zei: Laat mij de verschillende woorden in deze verzen uitleggen, die de commentator op een dwaalspoor schijnen te hebben gebracht. Het eerste woord is TAHMILOEHOE, dat wanneer opgevat in de betekenis van "droeg hem", de indruk geeft dat Jezus een baby geweest moest zijn, toen de gebeurtenis plaats greep. Maar hij kon onmogelijk een baby geweest zijn, zoals de volgende verzen aantonen. Hij zei dat hij tot profeet was gemaakt en dat hem een boek gegeven voor de leiding der mensen. Voorzeker, geen God, die zich bewust is, zou een baby van een dag zijn zending toevertrouwen.

Dan zei hij, dat hij gebeden moest opzeggen en de armenbelasting moest betalen. Ook dit kan niet van een baby verwacht worden. Dan moest hij verder zijn moeder goed doen, hetgeen aantoonde, dat hij wel in staat geweest moest zijn dat te doen. Geen enkele baby kan enig steun zijn voor haar moeder. Het gehele misverstand is veroorzaakt door het woord TAHMILOEHOE.

Het woord betekent ook "rijdende op een dier" en het feit is, dat toen Jezus tot zijn volk kwam om zijn zending te verkondigen, hij op een ezel reed, en dit werd met een zeker doel gedaan.

Er was een profetie omtrent de Messiah, dat hij op de rug van een ezel zou komen. Het was om deze profetie te vervullen, dat een ezel opzettelijk werd aangeschaft voor Jezus om er op te rijden. Inderdaad, Jezus had de jaren des onderscheids reeds bereikt, toen hij tot zijn volk kwam en zijn zending verkondigde.

De andere woorden, die de zonder-vader theorie vat geven op ons, zijn: "Uw vader is geen slecht mens, noch was uw moeder een onkuise vrouw." Dit wordt opgevat in zich te sluiten: "Waarom zijt gij onkuis geworden en hebt gij het leven aan een vaderloos kind geschonken?" Dit is te wijten aan het gebrek aan kennis van het Arabische idioom (zegt Dr. Basharat Ahmad). Elke onwaardige daad van de kant van iemand kan bovenstaand verwijt over hem brengen. In dit geval was de onwaardige daad in de ogen van Maria's volk de aanspraak van Jezus op de Messiah-schap, wat hen ongerijmd toescheen.

De woorden ISJARAT ILAIHI (ze wees naar hem in vers 29 van hfd. 19) d.i. ze wees naar Jezus om de criticus antwoord te geven, werpt verder licht op waar het eigenlijk om ging.

Indien het een beschuldiging tegen Maria's kuisheid was geweest, dan is het duidelijk, dat haar verwijzing naar Jezus niet op plaats zou zijn. Ze zou zelf haar positie gezuiverd hebben, want al -

leen zij was er op de hoogte van. Een kind kan onmogelijk zeggen of hij wettig of niet werd ontvangen. Alleen de moeder kan dat doen.

Als wij het bovenstaande resumeren, dan zijn er de volgende punten, welke uit de bovengenoemde verzen zijn te bewijzen :

- 1) Dat het om iets aangaande Jezus ging en niet om de kuisheid van zijn moeder, anders zou hij de critici geen antwoord gegeven hebben.
- 2) Maria's stilzwijgen toont aan, dat haar kuisheid er niet bij betrokken was, anders zou ze zich niet kalm gehouden hebben. Vandaar dat het niet om de geboorte van Jezus ging.
- 3) In al de antwoorden van Jezus was er geen woord betreffende de kuisheid van zijn moeder, hetgeen aantoonde dat onmogelijk de beschuldiging van de critici kon zijn.
- 4) Het antwoord toont aan dat de bezwaren opgeworpen werden tegen zijn zending als profeet, want het is dit, dat hij trachtte te bewijzen.
- 5) Dat Jezus toen ter tijd een volwassen man was en dat de vraag omtrent zijn geboorte op dit late uur van de dag kon opkomen.

Het is dus absoluut ongewaarborgd om de zonder-vader theorie van de geboorte van Jezus op deze verzen te baseren, om de eenvoudige reden dat ze dat punt helemaal niet aanroerden.

Herhaaldelijk wordt Jezus in de Heilige Qur'an vermeld als IBNI MARJAM of zoon van Maria. Men voert hieruit aan, dat hij geen vader moest hebben gehad, anders zou hij naar zijn vader genoemd zijn geweest. Bovendien wordt er in de Qur'an nergens melding gemaakt van de vader van Jezus, hetgeen aantoonde, dat hij er geen had.

..... Het eerste is gebaseerd op onwetendheid van de algemene regel, overeenkomstig welke zulke bijnamen zijn gegeven -voornamelijk onder de Arabieren. Een kind wordt naar zijn vader of moeder genoemd volgens de rang en stand van ieder hunner. Indien de vader beter bekend is dan de moeder, wordt hij naar hem genoemd. Maar in geval de moeder een hogere positie in de maatschappij genoot, dan wordt het kind evenzo een bijnaam gegeven naar zijn moeder. Het nageslacht van Ali bijvoorbeeld, wordt tot op deze dag niet naar hem, maar zijn vrouw Fatima genoemd. Deze was de dochter van de Profeet en als zodanig werd ze in groter liefde gehouden dan Ali; vandaar dat hun nakomelingen Banoo Fatima, d.i. de Kinderen van Fatima, genoemd worden.

Zo was het ook in het geval van Jezus. Zijn vader, Jozef, was een gewone timmerman, terwijl zijn moeder Maria, een onderscheidende positie in de maatschappij had. Ze had haar leven gewijd aan de Synagoge als non, waarvoor men met bijzondere achting tegen haar opzag. Zelfs in het aangezicht Gods genoot ze een veel hogere positie dan haar timmerman-echtgenoot. De Qur'an zinspeelt op haar in de meest complimenteuse bewoordingen. Het is daarom niet meer dan gepast om Jezus eerder naar Maria te noemen dan naar een obscuur mens van een timmerman.

Er is een nog diepere betekenis in de naam Ibni Marjam. Deze twee simpele woorden dienen, indien behoorlijk begrepen, als een donderslag om de hele structuur van het Christendom te doen springen. Laten we eens kijken hoe. Het Christendom had de leerstelling der " e r f - z o n d e " als zijn werkelijke hoeksteen. Eva, de gemeenschappelijke moeder van het mensdom, beging een zonde en elk kind, dat van een vrouw geboren wordt, moet daarom die zonde erven. Er is geen ontkomen aan. Zonde is het essentiële deel van onze natuur geworden. Hoe dan verlost het te verkrijgen? Door een deugdzaam leven te lijden kan men onmogelijk verlost worden. Dat is de mens verboden. De overgeerfde zonde kleeft gedurende al zijn leven aan hem vast.

De rechtvaardigheid van God is onverbiddelijk en moet alle zonden straffen. Dat moet dus betekenen de ondergang van het gehele mensdom. De Goddelijke liefde echter komt om te verlossen en God beproeft een uitvlucht om de eisen der rechtvaardigheid te voldoen en tegelijkertijd om de mens te redden. Wat is die vernuftige uitvlucht? Hij zendt zijn eigen zoon, Jezus, in de gedaante van een mens. Hij gaat naar het kruis om voor de zonden van het hele mensdom te boeten. Aan de eisen der rechtvaardigheid is dus voldaan door een onschuldig mens aan het kruis te doden. Geen ander mens kan als vergoeding dienen, want een zondaar kan niet voor de zonden van anderen boeten. Jezus was Gods eigen dierbare zoon, en als zodanig zondeloos, en daarom was hij geschikt om zichzelf op te offeren als vergoeding voor de rest van het mensdom. Dit is het Christendom in een paar woorden.

De bijnaam Ibni-Mirjam toont het ondeugdelijke van het geheel van deze door-de-mens-verzonnen mythe met een slag aan. We zijn er aan herinnerd, dat Jezus de zoon van Maria was, die een vrouw was; en geen kind, dat van een vrouw geboren is, kan overeenkomstig de Kerk zelf vrij van de smet der zonde zijn. Jezus moet daarom aandeel in de gemeenschappelijke erfenis van het mensdom gehad hebben, en als zodanig kan ook hij niet als zondebok door God aangenomen worden. Alleen een zondeloos persoon kan aan dat doel beantwoorden. Het woord Ibni-Marjam is dus aan de naam Jezus verbonden om te dienen als een voortdurende waarschuwing, dat hij zijnde van een vrouw geboren, geen vergoeding voor een zondige mensheid kon zijn. Indien Jezus echter, niettegenstaande zijn geboren zijn van een vrouw, als zondeloos beschouwd wordt, dan volgt de conclusie, dat geen zonde door een vrouw wordt overgebracht. Indien dat zo was, dan zouden alle mensen, die de Kerk acht als te zijn geboren in zonde, louter omdat ze van een vrouw geboren zijn, ook zondeloos moeten zijn. En indien de mens zondeloos is, dan is verzoening overbodig. Hij is even goed als Jezus en is in staat om zijn eigen verlossing te verwezenlijken door een deugdzaam leven te leiden. Er is geen overgeeerfde zonde om hem te verhinderen Godswaarts te stijgen. In beide gevallen is de verzoening van Jezustheorie weerlegd. In het ene geval is het nutteloos, aangezien Jezus zelf een zondaar was; in het andere is het overbodig, daar ieder mens juist even zondeloos is als Jezus.

4 JAAR

 A L H A Q

no. 49

o k t . 1 9 7 1 o k t . 1 9 7 5

KORTE BERICHTEN EN COMMENTAREN

AHMADIYYA MUSLIM CONVENTION TE LONDON

Van 21 tot 29 Augustus is een all-wereld Ahmadiyya Muslim convention gehouden in Londen, O.K. De opvangst en registratie vond plaats in de Ahmadiyya House, 150 High Road 56 Looting, Londen. Opkomst was enorm groot, delegaties van verschillende Ahmadiyya-landen, uit alle hoeken van de wereld waren vertegenwoordigd, zoals uit Pakistan, West-Duitsland, Nederland, Suriname, Guyana, Trinidad, enz. Uit Suriname waren de volgende personen aanwezig: de heer en mevr. Alhadj Alibakhs (van Nickerie), de heer en mevr. Alhadj Guman, zoon en dochter, de heer en mevr. Attaoellah, de heer Gani Roshan Ali (van Meerzorg), die een film van de hele Convention heeft gemaakt, en de heer Oesman Ahmad Ali (Saramaccapolder). Hadjie Alibakhs heeft duizend pound bijgedragen aan de Ahmadiyya Missie in Londen, ook hebben de Ahmadies uit Nederland een gelijk bedrag bijgedragen. Hoofdsprekers waren Dr. Sayed Ahmad, ondervoorzitter van het hoofdkwartier te Lahore, Maulana A. Bashir van Den Haag, Alhadj Maulana B. Jaggoe van Utrecht, Dr. A. Aziez, general president van de Western Hemisphere en Alhadj Faruqi sahab van Pakistan. In de 2de session hebben de heren Alhadj Guman Ali, Oesman Ahmad Ali, Maulana Mannan van Pakistan en de heer Nabi Deen van Fiji het woord gevoerd.

De heer Hadjie Alibakhs heeft de gelegenheid gehad als session cheerman te zijn. De heer Hadjie Guman heeft over de Ahmadiyya Anjuman gesproken, hij heeft het met nadruk duidelijk gesteld dat de S.I.V. uitsluitend een vereniging is met Ahmadiyya gedachten en dat het ook zo zal blijven, er zijn ook moties genomen om de Islam onder auspiciën van de Ahmadiyya-Beweging in de wereld te laten prediken; ook zou elke vereniging daartoe zelf initiatief nemen en dat het de plicht is

van elke muslim om standvastig te blijven als een echte Ahmadië en niet wankelen en noch vrezen voor degenen die de Islam kwaad willwn doen, men moet zich daaraan niet storen en doorgaan met dat wat olt is opgelegd om de Islam in de wereld te verkondigen.

Aldus een verslag vanuit Londen van Maulana Al Hadj B. Jaggoe (Islamic Centre Utrecht)

GOEDSDIENSTVRIJHEID IN ZD. AFRIKA

De Republiek van Zuid-Afrika erkent thans de principes van godsdienstuitoefening en de schoolautoriteiten zijn gene gen faciliteiten te verlenen aan de moslimkinderen om onderwijs te krijgen in de Islam. Wel weigerde de minister van Onderwijs een verzoek om des vrijdags vrij af te krijgen van school om moskee te bezoeken.

PROF. DR. R. ALI IN MEMORIAM

Na een kortstondig ziekte is in de afgelopen week vrij onverwachts komen te overlijden de heer RAHMAT ALI, in het le ven HOOGLERAAR in de genaecologie en als zodanig verbonden aan de medische fakulteit van de Universiteit van Suriname en aan het Centraal Academisch Ziekenhuis.

Als vrouwenarts genoot PROF. DR. R. ALI grote bekendheid en populariteit in de medische wereld, alsmede onder de studenten en binnen de gehele Surinaamse gemeenschap.

Prof. Ali nam ook een voorname plaats in onder de moslims in Suriname. Op Nieuw Amsterdam stichtte wijlen zijn vader een Islamitische gemeente die heden ten dage een bloeiend bestaan leidt. Hij zelf was een vooraanstaand lid en donateur van de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.

Sinds de oprichting van het Surinaams Islamitisch Maandblad "AL HAQ" in 1971 is Prof. dr. R. Ali als trouwe en vaste medewerker hieraan verbonden geweest.

De redactie en de overige vaste medewerkers van AL HAQ bieden hierbij hun oprechte condoleances en smeken ALLAH's rijkste zegen voor hem af, alsmede voor zijn arbeid ten behoeve van de mensheid in het algemeen en voor de Islam in het bijzonder, amien!

In een volgend nummer van Al Haq hoopt onze medewerker PROF. DR. M.H. KARAMATALI een uitgebreide levensbeschrijving over zijn collega te publiceren.

DE PUBLICITEIT IN DE ISLAM

De publiciteit in de Islam laat veel te wensen over, schrijft de redactie van International Yaqeen in tegenstelling tot de brain-wash tactics van de Zionisten, de Communisten, de Atheïsten etc. De overheid van de Moslimlanden en de rijke Islamitische organisaties zouden zoveel mogelijk persmachines moeten beschikbaar stellen om de door de vijanden van de Islam verkondigde onwaarheden te ontzenuwen enerzijds en het presenteren van het Islamitisch standpunt inzake verschillende onderwerpen anderzijds om de mensen in de wereld de dingen in de juiste kleur en perspektief te laten zien. Daarom zullen er meer publikaties moeten komen van boeken, brochures, kranten en tijdschriften op wereldnivo.

5 MILJOEN MOSLIMS IN THAILAND

Er zijn thans ongeveer 5 miljoen moslims in Thailand. Ondanks hun groot aantal, de duidelijke meerderheid in het zuidelijk deel, dat vroeger het Islamitisch Koninkrijk van Pattani was, worden hen de meest elementaire basis-rechten ontnomen en worden behandeld als 3e rang burgers.

De U.A.E. heeft \$ 4 miljoen ter beschikking gesteld als hulp ter bevordering van faciliteiten ten behoeve van de opvoeding van de Islam in de vijf grote moslim-provincies van Thailand.